

Kirsten Gregersdatter i Wiibye overfaldet.

Marselisborg Birketing i-10 1734-1750. Fol. 488 b til 489 b. Erhvervsarkivet.

For retten mødte paa raadmand og forvalter Andreas Stæhrs vegne Hans Kruusberg af Aarhus og fremstillede 2de varselsmænd navn: Povel Rasmussen Møller og Morten Bek begge af Wiibye som afhiemlede ved eed at de med 8te dages varsel til i dag her til retten lovlig hafde ind kaldet Rasmus Nielsen Skræder ibd. for vidner og dom angaaende hans forøvede imod Povel Andersens enke, Kirsten Gregersdatter og søster Wiibye, alt efter kalds memorialens vidre formelding der lyder saae: og forklarede varsels mændene at de samme varsel i dag 8te dage lovlig hafde forkyndet for alle der udi melte persohner, talte med Rasmus Skræder self, saavel med alle vidnerne, hvor paa de aflagde deres eed efter loven, dend indstefnede Rasmus Skræder var for retten og til stoed stefningens lovlige for kyndelse, saa her om at vidne fremstoed Peder Jensen af Holme som dend dag var hos Peder Povelsen i Wiibye at hielpe ham at grave noget ler og som der var vand i leergraven vilde hand grave det der fra da sagde Rasmus Skræders kone til hannem, hand maatte ike grave saaledes at vandet gik i deres møding, saa gravede hand lidet der fra saaledes at vandet kunde gaae forbie mødingen, der paa sagde Kirsten Gregersdatter at hand maatte ike grave der, thi saa løb vandet af gaden til, for ike at forderve kiøre vejen, saa gravede han saaledes at vandet kunde løbe forbi mødingen og ei heller giøre gaden eller kiøre vejen skade, i det samme kom Rasmus Skræder til og sagde at de maatte ike lade vandet gaae paa hans møding, der paa kom de i ord sammen, og sagde Kirsten Gregersen til Rasmus Skræder. I kan joe ike forliges med Eders egen broder, der paa skielte skræderen hende for en kieltring quind, der paa rente Rasmus Skræder ind i sit huus og kom ud med en kiek i sin haand med hvilken han slog Kirsten Gregersdatter med nogle slag, men hvor mange vidste vidnet ike, i det samme kom Cidse Gregersdatter hendes søster til hielp, hvilke begge søstre kom omkuld paa jorden og raabte om redning, og da vidnet kom til dem saa op holdte Rasmus Skræder og de kom fra ham, Kruusberg tilspurdte vidnet, om hand ike saae at Rasmus Skræder og slog Cidse Gregersdatter hvortil han svarede nei, 2det tilspurte om vidnet da ike saae hvorleedes hun kom over ende, da hand forhen har forklaret at hun med hendes søster kom omkuld, vidnet svarede, Rasmus Skræder stød dem begge fra sig saa de faldt omkuld og som vidnet ei vidste vidre aflagde hand sin eed efter loven og der efter fra retten demmitteret. Dernest blev fremstillet 2de søns vidner nembl: Eskild Villumsen og Hans Jensen begge af Wiibye, som efter Peder Poulsens begiering gik til Niels Mogensen Alle Helgens Dag om aftenen, hvor Kirsten Gregersdatter og søster Cidse Gregersdatter var, da de samme tiid dennem sønede, og befandt da at Kirsten Gregersdatters eene haand var blodig, og hendes eene knæ blaae og røed, saa viiste og Cidse Gregersdatter sin eene haand som og var blaae, hvilke blaae slag de gaf til kiende at Rasmus Skræder hafde tilføyet dem, hvilke begge vidnerne under eed bekræftede saa sandt hielp dem Gud og hans hellige ord, og saa fra retten demmitteret, som da af det allerede passerede øyensynlige sees og kiendes hvor grovelig Rasmus Skræder haver med handlet Kirsten Gregersdatter samt hendes søster Cidse Gregersdatter der ellers begge er gamle og skrøbelige, og hand saa meget meere burde have forskaanet dem for saadan med fart sadte fuldmægtigen Hans Kruusberg i rette med paa stand at bemt. Rasmus Skræder skulde blive funden 1ste at bøde og for hellig brøde efter den 22 oct: pag: 919. 2det betale skaden efter billig hed og dommernes godt befindende og endelig for det 3die denne forvalte processer bekostning skadesløs at erstatte, og derfor Rasmus Nielsen Skræder ike skulle have formue til bødens betaling, særdeles efter dend 1ste post, da at dømmes paa sit fæste at straffes efter dend aller naadigste forordning af 6 december 1743 hvor efter hand var dom begierende, saa blev sagen for det første opsat 14ten dage.

Memorial for kaldsmændene!

Som Rasmus Nielsen Skræder i Wiibye sidst leden Alle Helgens Dag som var den 1 novbr. meget

grovelig med hug og slag skal have med handlet Poul Andersens enke Kirsten Gregersdatter samt hendes søster Cidsel Gregersdatter samme steds saa at de begge var befunden blaae og blodige, foruden at i og samme tid skal have udlad Eder med mange ubeqvæms og til deels skiælds ord imod dem. Saa skal vi her ved fra forvalteren ved Marselisborg raadmand Andreas Stæhr melde Eder forbmt. Rasmus Nielsen Skræder lovlig 8te dages mundtlig kald og varsel til Marselisborg Birke-ting tiirsdagen den 15 novmbr. Først kommende, og flere fornødne ting og tægte dage at møde, siufns og andre vidner stefnet og ustefnet at anhøre irettesættelse at imod tage, og for begangne exessen saavel som til denne forvalte processes bekostning skadesløse erstatning dom at lide. Til besagte tiid og ting d. 15 novbr. at møde, stefnes under deres faldsmaals straf. Peder Jensen, Holme og Hans Knudsens hustrue i Wiiby, og som siufns vidner Eskild Willumsen og hans hustrue begge i bemt. Wiiby samtlig for deres siufn og vidne om samme sag at forklare og eedelig at aflegge. Aarhus dend 7de novembr. 1746.

490 b. Ditto dom.

Som Rasmus Skræder i Wiiby ved sÿn og vidner er over beviist usømmelig at have begegnet Kirsten Gregersdatter og sÿster Cidsel Gregersdatter dend 1ste novebr. Sidst ved tilføyede hug og slag, efter hvis forøvede saadan i rettesættelse er paafuldt som for Rasmus Skræder umulig er at præstere, men tilfindes at betale til Kirsten Gregersdatter for hendes smærte 6 mark, samt denne indstefning og bekostning med 1 rd, og dersom ermelte Rasmus Skrædder sig oftere i saa fald imod Kirsten Gregersdatter eller sÿster skulle opføre, staa alt hvis denne sag med fører ham aaben for, og da i mangel af bødens betaling at liide paa krogen, til vitterlighed under min haand og forseigling.